

Рифат Гумеров

АУТОПОРТРЕТ БР. 1

Падала киша у јесење вече.
Падала, падала, а стајао ја.
А киша падала, чинило се вечно.
Раштимована, попут клавира...

Бринући се за своју судбу –
Птице на југу траже спас...
А на стубу, а на том стубу,
Врана се врти, ко ветроказ...

АУТОПОРТРЕТ БР. 2

Одевен немарно. И необријан.
Ко кактус и као јеж опасан.
Баксуз несносан –

Мада потежем као мазга...
А још и глас ми је шкрипав,
Ко столице нога
Од оних Иљфа и Петрова...

Под облаком јесењим од муке плав,
У јануарски дан запетљан –
Цеп ми је празан и не звечи...

Ал зато све од ритма јечи!
Зато се ближи и мој зенит!
И зато ћу, потпуно заслужено

И ја постати знаменит.

КРАСТАВАЦ

По првом снегу ходала је девојка.
А у сусрет јој – момак у раскопчаном
Капути и без капе.
– Добро си? – питао је девојку.
– Добро сам, – одговорила је она.
– Хоћеш краставац? – питао је момак.
– Хоћу – одговорила је девојка.
Тада је он извукао из цепа
Свог капута – краставац.

Краставац је био зелен и са брадавицама.
Вероватно од хладноће...

ИЛИ...

Прелепа жена –
Фортуна –
Окренула је ка мени
Своју бујну задњицу...

А ја гледам
И никако да разумем:
Добро ли је то или лоше?

ДИЈАЛОШКИ МОНОЛОГ

„Ја геније сам –
Игор Северјанин...“ –
Узвикну један песник на мах.

И скромно отђута задржавши дах
Други један песник –
Рифат Јужанин...

Данас радост, већ сутра беда.
А ја мислих да је засвагда,
Када писах љубљено име на снегу...
Растапао се снег – а остајала вода.

Пуцај
Из пушака
Свих калибара:
Од строгих јамбова до верлиброва!
Пази само
Да не пуцаш
По врапцима!

СЕЛО И ГРАД

Чистачи сипају со
На асфалт тротоара,
Као на црни хлеб...

А за њима иду
Снежобеле овце
И лижу слани лед...

ЈАНУАР

Гугуче с голубицом голуб.
Па нек гугуче, кад му се хоће...

Очи моје прорубљују проруб
У леду твоје самоће...

МОЈА КУЋА

Прођи – зађи!
Заходећи – прођи...

Рифат Гумеров (1958) је руски песник и прозни писац из Узбекистана, један од најзначајнијих песника руског језика и једна од централних личности књижевности средњеазијских народа, о којима посебно брине издајући капитални алманах ARK, посвећен сакупљању, очувању и промоцији уметности народа овог богатог и инспиративног дела света.

За њега је литература откривење и усмереност ка Вечности, простор слободе и вере, у идеалном случају не тржница, него храм у ком можемо да се молимо: у књижевности је могуће остварити оно што је, иначе, у животу и љубави недостижно. Рифат Гумеров, популарни и магнетични Mr. R, у основи је метафизички бунтовник чија је једина религија – слобода.

Ана Долгарева

Руска смрт је на небо дева одлазећа,
Светле плетенице и громке августовске кише.
Прва чаша за Отаџбину, друга за Победу, и
нек не буде трећа,
Јер непоменутих чека још више.

Испијмо четврту за огањ свети и светли,
Свеискупљујући и свеискупивши хитац.
Руска смрт, светлокоса дева бесмртна,
Са српом месечевим излазећи немилосрдни
жетелац.

Ана Долгарева (1988) је песникиња и новинарка, родом из Харкова, најпознатија по песмама посвећеним рату у Украјини започетом 2014. године. Ова песма је посвећена Дарји Дугиној, ћерки филозофа Александра Дугина, убијеној августа 2022. године у атентату у Москви.

Станислав Ли

к снежним гранама
сваке вечери месец
у сретање долази

може ли се речју
свет ка бољем променити
реч тражим!..

у жутој одећи
спушта се с неба Учитель
у светли дан!..

реч мудраца
жубор потока
у паучини слуха!..

тополе стоје
дуж обала речице,
тамо, у селу моме!..

Станислав Ли (1959) је песник, преводилац и сликар-акварелиста из Казахстана. Класик савремене руске књижевности Анатолиј Ким, поводом поезије Станислава Лија написао је следеће: „На Истоку се стихови не пишу засуканих рукава; источњачки песник не ради на стиху у зноју лица свог, не подмазује стих по стих машинским уљем, не пропушта кроз своје руке тоне словесне руде само једне једине речи ради. Тамо где раније него у другим земљама излази сунце, стих красе управо те нежне, бледе боје, из којих још није сасвим ишчилела тешка, космичка, мастиљава тама претходне ноћи, а у којима су уједно згуснуте све јарке и снажне боје наступајућег дана. Стварању оријенталног, далекоисточног стиха, рађању у нашем свету свих тих поетских форми, претходи то неухватљиво и несамерљиво магновење, пратилац оног песниковог уздаха при првом усхићеном погледу у небо новог дана. Ето зашто су песме на Истоку тако кратке.“

Јуриј Милославски

19. ЈАНУАРА / 10. ФЕБРУАРА 1837.

(На дан Пушкинове смрти)

Доктор Арнт приноси јод.
Наташа – боровницу,
У уста му ставља
Златну кашичицу.
Зрастао је набујали врт
Ханибалске лозе.

.....

А он међ прстима стезао је
Руб Господње ризе.

Спиридон светац преумљима
Стоји на самим дверима,
Сунашце јарко дозива,
Ка Светој Русији позива.

Вадим Скирда

СИНУ

Говорим тако ја данас сину,
Без поповања, без празне хвале:
Израсти, ако можеш, у мушкарчину,
Коме је страх негде код нуле.

Стрефило нас да се родимо у свету,
Где ни дисати није баш лако,
Прими мог искуства скромну штафету,
Можда ти затреба, већ којекако.

Испао си некако баш по господски,
И изглед имаш и интелект,
А и не мислиш онако по барапски,
Већ руски, да у свету лепше њет.

Изволи само, све лепо уреди,
Посебно тамо где душа ти цвета,
Буди поносан на све што следи,
И породица, земља, а што не – планета!

Вадим Скирда (1975) је песник и прозни писац из Ростова на Дону. Аутор књига „Енигматоника“ и „Андрогинатор“.

Сергеј Бабунец

ВЕЧНО МЛАД

Могоа бих да испијем море
Да будем другачији
Вечно млад, вечно пјан
Могоа бих да постанем река
Тамна вода
Вечно млад, вечно пјан
Вечно млад

Могоа бих да постанем стена
Али ипак неко други
Неки млади, неки пјани
Постао би река
Тамна вода
Вечно млад, вечно пјан
Вечно млад

Сергеј Бабунец је певач, гитариста и аутор стихова и музике руске рок групе „Смысловые галлюцинации“. Песма „Вечно млад“ је широј публици позната из филма „Брат 2“ Алексеја Балабанова.